

“...que escriuria novel·la”

Un home petit, fràgil i amb una ment poderosa

Vikram Seth (Calcuta, 1952) va estudiar política, economia i filosofia a Oxford (Gran Bretanya). A la Universitat de Stanford, Califòrnia (EUA) va treballar en una tesi sobre la demografia de la Xina rural. Aquests estudis el van dur, gràcies a una beca, a viure durant dos anys en aquest país asiàtic. Un cop a la Xina va estudiar poesia xinesa clàssica i altres llengües a la Universitat de Nanjing. Després de viure durant molts anys a Londres, actualment la seva vida transcorre entre Salisbury (Gran Bretanya) i Delhi (l'Índia), a prop dels seus pares i on té la seva biblioteca i arxiu personal. Seth és un home amb un ampli ventall de coneixements gràcies als quals ha conreat gèneres diversos: poesia, novel·la, literatura de viatges i narrativa infantil. També ha escrit llibrets per a òpera i ha fet de traductor, biògraf i memorialista.

Està considerat un dels artífexs del boom de la literatura angloíndia. El seu primer llibre, *The Golden Gate*, és un híbrid, una novel·la en vers. Ha publicat set volums de poesia, entre els quals destaquen *The Humble Administrator's Garden* i *All You Who Sleep Tonight*. La seva primera novel·la, *Un buen partido* (Anagrama), va aconseguir un gran èxit internacional de lectors i crítica, cosa que el va situar com un dels autors més importants de l'últim terç del segle XX. Abans de publicar el seu últim llibre de memòries, *Dues vides* (Anagrama /Empúries), va escriure la novel·la *Una música constant* (Anagrama /Empúries). El 1983 va publicar el llibre de viatges *Des del llac del cel* (Proa), que va escriure arran d'un viatge pel Nepal i l'Índia, quan estava estudiant a la Xina. L'escriptura de Vikram Seth causa en el lector una mena de fascinació gens etèria. És cert que tota la seva prosa és plena d'un ritme poètic, però el que la caracteritza, sobretot, és la gran informació que conté. La seva prosa, sigui ficció o no, amaga al darrere una ingent informació històrica, geogràfica, sociològica, política i social. Això fa la seva narrativa educativa, gairebé didàctica, sense proposar-s'ho. En persona, crida l'atenció la seva estatura i complexió, és petitíssim, i la seva aparença una mica fràgil i una mirada que, de vegades, delata el nen que encara és malgrat l'edat (té 54 anys). Tot això contrasta amb una ment poderosa, en el sentit més ampli del terme. És políglot (a més d'hindi i anglès, parla bé el xinès i l'alemany, una mica d'espanyol i d'altres llengües europees). És intel·ligent i savi, cosa que fa que no sigui gens pedant ni prepotent. Al contrari, es mostra com un home obert, sensible i disposat a aprendre de tot el que l'envolta.

ament, la de la tieta completament nou. Molts amics meus r que també estaven el llibre, sobretot per es escrites a l'època rrien pogut ser escri- ment, no hi hagués lgu a l'estranger.

e el seu oncle, un indi, opea, zli ha servit una eva pròpia vida? Vostè ò ha viscut molts anys

a ells dos em repre- nfortunat de ser indi, món que, a banda de a integrat la cultura rristiana a través del és, en el meu cas, s anys a la Xina i vaig scola italiana. Les òn molt variades. En dir que m'ha influït opardi. Les influèn-

cies les reps de tot arreu. Això no vol dir que estiguis desaratat. En el llibre faig referència a aquest fet: pots ser fort com un roure, que té unes grans i profundes arrels al sòl, i, alhora, com un bamian, un arbre les branques del qual cauen cap al terra i tornen a arrelar.

En quin idioma pensa?

Canvio segons el context, però bàsicament és en hindi i anglès. De vegades em

“L'Índia pot ensenyar una lliçó al món: que la convivència entre pobles molt diferents és possible”

trobo traduïnt els meus pensaments, com quan vaig ser a la Xina. Tant el xinès com l'alemany els penso traduïnt.

I quin és l'idioma dels seus somnis?

[Riu] També depèn del context. Però aquesta pregunta és banal.

Se sent més poeta o més narrador?

Em sento més poeta. He escrit set llibres de poesia i realment mai hauria cregut que seria capaç d'escriure novel·la. I menys que el primer llibre de prosa, *Un buen partido*, seria tan llarg, 1.350 pàgines, i tindria una estructura tan complexa. Vaig trigar set anys a acabar-lo.

Què tenen en comú les seves novel·les?

Això no ho hauria de dir jo. Penso que les obres d'un autor tenen semblances com els germans. Per exemple, es va donar el cas que el meu germà petit, que té cinc anys menys que jo, va anar al College d'Oxford, on jo havia estudiat anys abans. Quan el va veure el conserge li va dir: “Vostè és germà de Vikram Seth,

oi?”. Ell va dir que sí, sorprès, perquè el meu germà i jo no ens assemblem gens físicament, però tenim alguna cosa en comú que els altres perceben.

Llavors, el fil subtil és...

La familiaritat, la similitud, la lògica humanitària, potser. Tal volta l'estil, la manera de descriure els personatges. Potser alguna debilitat que s'escola arreu. Jo no hi penso en tot això. Sé que hi és, com la fesomia dels germans, però si ho tinguéssim massa en compte interrompria o dificultaria el meu procés de creació.

Té algun projecte al tinter?

Actualment no treballo en res concret. Puc dir que estic desocupat de mi mateix. Ara em dedico únicament a la promoció d'aquest últim llibre, que s'ha traduït a moltes llengües. De fet, la prosa és de l'autor que l'ha escrit, però també és de qui l'ha traduït, que en fa una versió nova. Arreu on vaig m'agrada conèixer els traductors dels meus llibres, perquè fan una feina molt important.